

[Arne Bjerregaard]

undertiden må se på, som står i snorlige rækker. Der er ikke afveksling, fordi det ikke kan betale sig, fordi man nødvendigvis må have den billigste beplantningsform, den hurtigste tilvækst og den bedste økonomi ud af det.

Jeg mener, der ligger betydelig mere såvel i de fredede bygninger som i skovene end det rent økonomiske, og derfor må jeg selvfølgelig sige til ministeren, at vi er ikke tilfredse, men vi vedkender os det, vi har lavet, som et pænt skridt i den rigtige retning.

Glistrup (FP):

Jeg takker hr. Arne Bjerregaard for hans nydelige og noble ord til mig. Jeg er helt enig med hr. Arne Bjerregaard i, at vi har al mulig grund til at besinde os på vores takhed og derigennem på vores historie, som er baggrunden for danskheden, og at alt ikke er økonomi. Men det forslag, vi her behandler, er nu engang økonomi, hvilket også fremgår af, at det er fremsat af skatteministeren.

Når hr. Arne Bjerregaard altså mener, at der i en tid, hvor Danmarks skattetryk er så enormt hårdt, at alle stønner under det, og der derudover er statsudgifter på 60 mia kr., alligevel er flere penge at ofre på vore kulturværdier i form af bygninger og han derfor med skatteministeren vil udvide skatteyderbetalingen til bygningsfredede bygninger fra 15 mill. kr. til 22 mill. kr., så tror jeg ærligt talt, at de smukke tanker, hr. Arne Bjerregaard fremsatte, ikke rigtig står mål med, at udvidelsen sker i form af en skattefidus for dem, der får hjælpen. Skal man hjælpe på de gamle bygninger med 7 mill. kr. ekstra, så skal man da meget hellere gøre det målrettet og finde frem til, at de og de bygninger fortjener en hjælp – ikke ved at give et skattefradrag, som man smider ud i flæng. Hr. Arne Bjerregaards betragtninger var rent og skært hykleri.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har ikke taget endelig stilling til det foreliggende lovforslag.

For så vidt angår den første del af lovforslaget, om tilskud til fredede bygninger, er vi nok meget positivt stemt over for ministerens forslag ud fra den betragtning, at hvis der er en fredningsforpligtelse, så må det også være således, at den kan realiseres, og hvis man fra det offentlige side vil give et tilskud, er

det irrationelt først at give tilskuddet og derefter beskatte det. Så bør man faktisk give nettobeløbet. Derved opnår man jo også, at effekten i alle tilfælde økonomisk forbliver den samme.

Den anden del af forslaget, som for så vidt er mere interessant, drejer sig om skovejendommene. Der foreligger for så vidt to muligheder, selv om den ene nok er mere sandsynlig end den anden. Enten skal ministerens forslag forstås således, at man vurderingsmæssigt har en vis usikkerhed på det pågældende område, og det vil man altså give en eller anden form for kompensation for for ikke at komme til at ramme noget uberettiget. Eller også må ministerens forslag udelukkende ses som et konkret forslag omkring en nedsættelse. Om det er det ene eller det andet, vil nok i sidste omgang blive bestemmende for, hvorledes vi vil forholde os ved den endelige afstemning ved tredje behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal takke for den overvejende velvillige modtagelse, dette lovforslag har fået.

Jeg vil gerne understrege, at når vi – hvad hr. Ivar Hansen ikke var ganske tilfreds med – har valgt en grænse i den varige ordning på 25 ha, hænger det selvfølgelig sammen med, at derved kan man undgå, at dette regelsæt for skovene, som kan se noget kompliceret ud, skal omfatte vældig mange ejendomme. Når vi tager i betragtning, at den gennemsnitlige vurdering efter 16. alm. vurdering for skovarealer af denne størrelse vel var et par hundrede tusinde kroner, vil man se, at de formueskattemæssige problemer for de mindre skovejendomme ikke er overvældende store, medmindre det lægges oven på en meget stor øvrig formue, hvor det selvfølgelig kan siges at være et konkret problem, men dog næppe vejer så meget i den store sammenhæng. Det er baggrunden for, at man har valgt grænsen – det skarpe hjørne, som hr. Kalnæs var inde på – og dermed begrænset de administrative konsekvenser af ordningen på en efter min opfattelse hensigtsmæssig måde.

Forslaget skal ses på den baggrund, at der for skovenes og de fredede bygningers vedkommende er særlige miljømæssige og ressourcemæssige hensyn at tage, hvorfor den